

ANUL 63

Seria II-a

Nr. 701

Miercuri

31 mai 1961

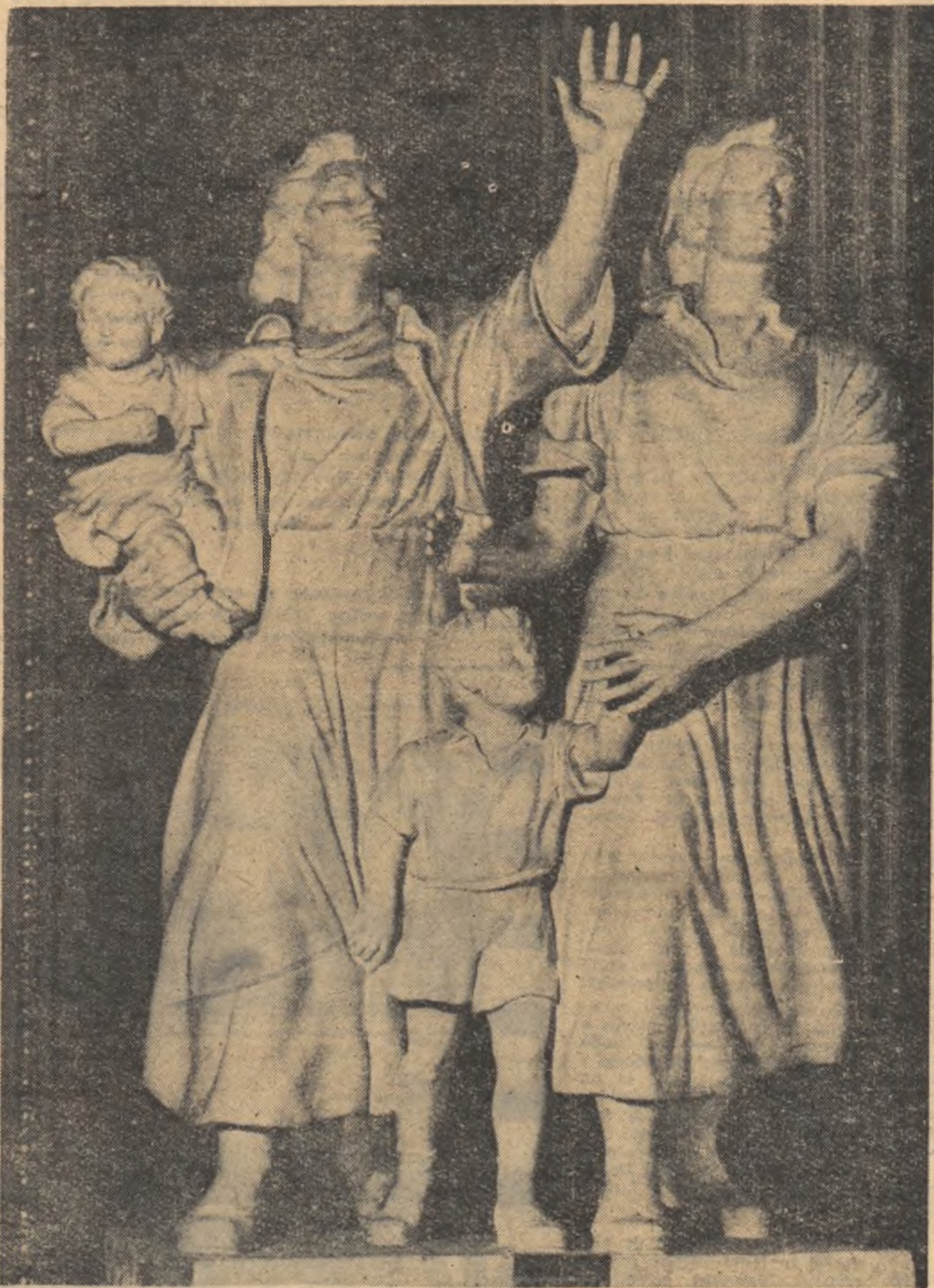
8 pagini - 15 bani

ALBINA

REVISTA SĂPTĂMÎNALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

Citiți în acest număr:

- „Despre activitatea brigăzilor științifice” (pag. III-a)
- Din carnetul scriitorului — „Întâlnire cu Hesiod” (pag. IV-V)

MEREANU EMIL

„Luptăm pentru fericirea copiilor noștri” (Gips).

COPILOR

Copilul meu, ce vorbe pot să facă să-mi fie dragostea-nțeleasă toată?
Cum aș putea să-ți spun cât mă îmbată
până și părul tău zburlit de joacă?

Ce pot să fac, copilul meu, să știu
cât vreau ca viața nouă, plai în soare,
să împletească într-o revărsare
pe-ntreg pământul, cînt și bucurii?

Cum să-ți arăt fierbîntea mea dorință
copilul meu, ca pacea să învingă
asupra celor care-ar vrea să-mpingă
din nou pămîntu-n mări de suferință?

Căci inimilor sete li-l de-o pace
pe-al cărei cer să nu existe nor,
pe-ntregul glob, copiii tuturor
să crească mari, să-nvețe, să se joace.

OVIDIU RIUREANU

CÎNTEC DE LEAGĂN

Adormi în noaptea înstelată,
Odorul meu cu păr bălai,
Că azi e zarea-nseninată
Și a-nflorit al țării plai.

Să-ți depeni visul luminos
Ce-n taină aripa-și desface,
Că azi ogorul e mănós
Și rodul crește pentru pace.

Adormi în liniștea deplină —
Că miine zorile-n fereastră
Cu raze dalbe de lumină
Ți-or împleți iubirea noastră.

Adormi, odorul meu — și-n vis
Să vezi cum se-mplinesc minun
Pe drumul de partid deschis
Spre noi și-nfloritoare culmi.

GEORGE BREAZU
colectivist, comuna Leordeni,
regiunea Argeș.

1 iunie...
Din nou, în prima zi de cireșar, gin-
durile și vrerile oamenilor de bună-cre-
dință din lumea întreagă se unesc, în-
tru apărarea vieții și fericirii copiilor.
Este aceasta o năzuință dintre cele mai
înalte!

Popoarele lagărului socialist sărbă-
toresc Ziua Copilului sub semnul îm-
plinirii, al dragostei și grijii cu care
sînt înconjurate tinerele vlăstare. În
Republica Populară Română, ocrotirea
creșterea și edu-
carea copiilor sînt
lege și mărturie lu-
minoasă a umanita-
rismului profund al
regimului nostru de-
mocrat-popular. Par-
tidul și guvernul fac
totul pentru ca fiii
și fiicele noastre
să aibă o copilărie fericită, un viitor
de aur.

De mult au apus în țara noastră ace-
le vremi cînd suferințele de tot felul
începeau pentru cei mulți încă de la
primul lor pas în viață. Mizeria, foa-
mea, bolile, analfabetismul, acestea erau
„binefacerile” rezervate copiilor, ca și
vîrstnicilor, de către regimul burghezo-
moșieresc. Guvernele ciocoiești nu au
făcut nimic sau aproape nimic pentru
ocrotirea mamei și copilului. În a-

ceastă privință, vechile statistici sînt
edificatoare. Din lipsă de maternități,
mureau anual în timpul nașterii 8.000
de femei, iar multe alte mii rămîneau
cu sănătatea zdruncinată. Cea mai ma-
re mortalitate infantilă din Europa a
fost înregistrată în România burghezo-
moșierească: 17-18 la sută din copii
mureau pînă în pragul adolescenței.
Numai în anul 1938 au decedat 100.000
copii sub un an!

Ca un tablou sumbru se prezintă și
azi viața milioanei de copii ai oame-

Partidul și statul nostru democrat
popular înconjoară cu dragoste nețărmu-
rită copiii și îi îndrumă spre realizarea
deplină a aptitudinilor lor. Încă de la
primii săi pași în viață, copilului îi sînt
asigurate supravegherea medicală, creșa
și căminul. Tabere la munte și la mare,
școli de toate gradele îi așteaptă pe
copii cu porțile larg deschise. Ocrotirea
mamei și copilului a devenit în țara
noastră o problemă de stat înscrisă în
Constituție. Codul Muncii asigură fe-

În acest an, sînt prevăzute pentru chel-
tuielile necesare învățămîntului, 4,1 mi-
liarde lei. A fost introdusă gratuitatea
manualelor școlare pentru toți elevii din
clasele I—VII inclusiv. Elevilor buni
la învățătură li se acordă numeroase
burse. Pînă în anul 1963 nu va mai
exista în țara noastră nici un copil care
să nu urmeze școala de 7 ani. De la
acea dată, va începe trecerea treptată la
învățămîntul general de 8 ani

Dar cîte nu s-ar putea scrie despre
viața fericită a co-
piilor noștri, despre
tot ceea ce partidul
și guvernul au făcut
și fac pentru ei, des-
pre minunatele lor
vacanțe la munte
și la mare, despre
felul cum își petrec
elevii timpul liber

în palatele și casele pionierești, în bi-
blioteci și pe stadioane, despre tot ceea
ce le însorește copilăria — despre toate
cîte, nouă, celor vîrstnici, ne-au lipsit
în anii copilăriei noastre mohorîte.

Sărbătorind ziua de 1 Iunie, purtăm
cu mîndrie în inimi tabloul copilăriei
înfloritoare a tinerelor noastre vlăstare,
a generației pe care o numim „schimbul
de miine” și căreia partidul și guver-
nul Republicii Populare Romîne îi as-
gură un viitor strălucit.

APĂRAREA COPILULUI

nilor muncii din țările capitaliste și
coloniale. Avînd drept unic scop stoa-
rerea de profituri uriașe prin exploa-
tarea cruntă a oamenilor muncii, orî-
nduirea capitalistă este un uriaș izvor de
suferințe pentru masele populare.

Ce deosebire, ca de la cer la pămînt,
între realitățile triste din lumea capita-
listă și viața fericită a popoarelor
lagărului socialist, unde grija pentru
generația de miine — copiii — este lege
sfîntă!

meilor gravide un concediu de naștere
de 112 zile. Femeile nasc astăzi în ma-
ternități și case de naștere, se bucură
de asistență medicală calificată.

Preocupîndu-se de educarea copiilor,
statul nostru le-a deschis larg porțile
spre învățătură. Peste 2.800.000 de copii
și tineri sînt cuprinși în învățămîntul e-
lementar, mediu și superior. Numai în-
tr-o perioadă de zece ani (1951—1960)
din bugetul statului a fost alocată pen-
tru învățămînt suma de 24 miliarde lei.

Final pasionant într-o partidă de șah.

SCHIMBUL DE MÎINE

Din LIVEDEA

Dacă-l întrebi pe tovarășul Marin Moldoveanu, secretarul organizației de partid din gospodăria colectivă „Drumul lui Lenin” din satul Livedea, raionul Urziceni, cum muncesc tinerii, te duce în parcul gospodăriei, unde predomină o curățenie exemplară, îți arată grajdurile proaspăt văruite și drumurile satului bine întreținute, apoi îți vorbește de participarea lor la construcția căminului cultural și al dispensarului. „Acestea sînt doar o parte a acțiunilor tinerilor noștri colectivști — îți explică el. Dacă i-ai vedea muncind la cîmp, la grădină și la vie, sau în zootehnie, v-ai face o idee mai completă despre elanul și dragostea lor față de muncă, față de avutul nostru obștesc”

O inițiativă și rezultatele ei

Brigada de tineret din cadrul sectorului zootehnic a luat ființă în urmă cu doi ani. Îndrumați de comuniști, colectivștii hotărîseră să-și dezvolte fermele de animale. Se simțea nevoia unor îngrijitori buni și permanenți, care să îmbrățișeze cu dragoste meseria, să fie bine pregătiți. Dorința de a lucra în sectorul zootehnic și-au manifestat-o tinerii în adunările organizației U.T.M. Într-o astfel de adunare, Marin Mușat a propus organizarea unei brigăzi de tineret. Propunerea a fost prezentată organizației de partid și conducerii gospodăriei, iar consiliul de conducere, apreciind inițiativa, a hotărîț să încredințeze tinerilor ferma de vaci a gospodăriei. Firește că la început prea multe cunoștințe de specialitate nu aveau. Conducerea gospodăriei le-a venit în ajutor. Astfel, a organizat vizitarea unor gospodării colective cu experiență în creșterea animalelor. Brigada compusă din 12 tineri a fost trimisă la gospodăriile din comunele Bod, Cristian și Codlea, regiunea Brașov. În zilele cît au stat în aceste gospodării, tinerii din Livedea au căutat să învețe cît mai multe din metodele înaintate folosite în sporirea producției de lapte. Revenind în gospodărie ei s-au străduit să-și completeze cunoștințele studiind cărți și broșuri de specialitate. Ei s-au bucurat de sprijinul permanent al colectivștilor cu experiență și de îndrumarea brigadierului zootehnic. Rezultatele s-au cunoscut în numai cîteva luni. Astfel, de la 8—900 litri lapte, cît era producția pe cap de vacă furată, s-a ajuns la 1.500 litri. Anul trecut producția a fost

de 2.100 litri. Acum lupta continuă pentru ridicarea producției la 2.800 litri pe cap de vacă furajată.

Dragostea de învățătură

Dorința de a cunoaște, de a deveni oameni pricepuți în minuirea mașinilor și aplicarea metodelor de muncă înaintate se poate vedea acum la toți tinerii din Livedea. În ultimii doi ani tot mai mulți dintre ei s-au hotărîț să-și continue studiile. Colectivștii trebuie să știe mai mult decît au știut tărani individuali. O cere munca după știința agricolă, o cere viața. De aceea, Toader Bucur, secretarul organizației U.T.M. pe comună, s-a înscris în clasa a VIII-a a școlii medii din Urziceni.

— Eram șapte copii la părinți și aveam doar trei pogoane de pămînt. Am făcut patru clase primare. Cînd am intrat în gospodăria colectivă, aproape că uitasem să citesc. Dar meseria de mulgător îmi cerea cunoștințe de specialitate... Și dacă la început — continuă el — aveam vreo îndoială că n-am să pot face față muncii și școlii, acum m-am convins că se poate și una și alta, și nu mă las pînă nu o să ajung inginer zootehnic.

Și visul lui Toader Bucur se va împlini cu siguranță. Nu numai al lui ci și al lui Ion Iedu, Nelu Doran, Tache Stan, Nică Gheorghie și al altora care doresc să-și completeze studiile.

Cum a fost ajutat Constantin Iordache

Pînă anul trecut se găseau unii tineri care chiuleau de la muncă, mai repezeau brigadierul sau șeful de echipă. Așa a fost cazul cu Constantin Iordache, Biroul organizației U.T.M. l-a chemat și a discutat îndeaproape cu el. Iordache a făgăduit că se va îndrepta, dar nu și-a ținut cuvîntul. Atunci a fost pus în discuția adunării generale.

Acolo, în adunare, s-a subliniat faptul că rezultatele obținute de tineri nu sînt mai prejos decît ale vîrstnicilor. Au fost apoi reliefate și rezultatele frumoase obținute de tinerii de la zootehnie. „Și cînd ai astfel de exemple, din munca tovarășilor tăi, — a spus Toader Iedu — e rușine să fugi de muncă, să te afli în afara intereselor colectivului”.

Apocope toți colectivștii iubesc sportul. Numai că la Constantin Iordache s-a observat că aceasta a devenit o preocupare de prim ordin, el neglijînd îndatoririle de colectivist.

La adunare au fost invitați și colectivștii mai în vîrstă, acei care le sînt sfătuitori în munca lor. Ion Mușat, decorat cu Ordinul Muncii cl. II-a, le-a vorbit despre rolul brigadierului în G.A.C., arătînd că brigadierii și șefii de echipă au o mare răspundere. Ei sînt cei care organizează munca a zeci de oameni în scopul sporirii producției și pentru aceasta e nevoie să fie ascultați și respectați.

La sfîrșit, cînd i s-a dat cuvîntul, Constantin Iordache a spus doar atît:

— Vă asigur că nu se va mai repeta.

„Și într-adevăr, nu s-a mai repetat. Constantin Iordache n-a mai lipsit nici o zi de la muncă și și-a dat tot interesul să facă lucru de calitate. Acum se numără printre tinerii care citesc mult și cu pasiune.

În timpul liber

Comuna Cătrunești se compune din cinci sate. Și în fiecare sat există cîte o gospodărie colectivă. Pentru popularizarea metodelor bune în muncă din gospodăriile colective, s-a ținut pe întreaga comună un concurs „Cine știe cîștigă”, cu tema „Întărirea economico-organizatorică a G.A.C.”. De la gospodăria colectivă „Drumul lui Lenin” din Livedea au ieșit cîștigători Toader Bucur și Ștefan Mincu, care s-au pregătit temeinic pentru concurs.

Tinerii din Livedea își petrec timpul liber în mod folositor. În fiecare săptămînă ascultă la căminul cultural cîte o conferință, vizionează un film, programe artistice, ascultă emisiunile la radio sau joacă șah.

În aceste zile echipa artistică (formată în majoritate din tineri colectivști) pregătește o serbare în cinstea frunțașilor gospodăriei colective.

— Pînă acum — spune Niță Tudor, directorul căminului cultural. — am dat mai multe programe artistice în comunele vecine. În prezent, punem în scenă o nouă piesă. Interpreții principali vor fi tinerii din brigada zootehnică.

În cinstea aniversării partidului, 40 de tineri au făcut o excursie în Capitală, unde au vizitat Muzeul de istorie a partidului. Tot atunci ei au vizionat spectacolul ansamblului sovietic „Fantezie de iarnă”. În planul de acțiuni pe următoarele luni, ei și-au propus să viziteze Muzeul Doftana și alte localități din țară.

★

Aici la Livedea, ca de altfel și în toate satele patriei noastre, tineretului colectivist are condiții minunate de viață. Tinerilor le sînt deschise toate drumurile. Pot să devină oameni luminați: colectivști buni, ingineri, tehnicieni, să contribuie din plin la opera de făurire a unei vieți tot mai fericite, lipsită de grijile pe care le-au avut în trecut părinții și bunicii lor.

Poate la toate acestea se gîndea secretarul organizației de partid, tovarășul Marin Moldoveanu, privind grupul de tineri din sala de lectură a căminului cultural. Și pe față i se citea bucurie și mulțumire. Bucurie pentru faptul că gospodăria și-a dovedit de-alungul anilor pe deplin superioritatea. Averea obștească a celor 162 de familii, cît cuprinde satul, se ridică la 1.850.000 lei, iar pînă la sfîrșitul anului va trece de două milioane. Veniturile bănești vor ajunge la sfîrșitul anului la 1.500.000.

E o zestre frumoasă de la care, pornind, tinerii colectivști vor munci cu dragoste pentru belșugul și mai mare, de mîine.

MARIA CHIRCULESCU

O după-amiază SPORTIVĂ

S-a terminat ziua de muncă. Mecanizatorii au lăsat unelte și au început să se pregătească, nerăbdători. Doar astăzi este după-amiază sportivă. Toți tinerii — și sînt foarte mulți tineri la S.M.T. Grădiștea, regiunea București — vor să se evidențieze atît în producție cît și în sport. Munca entuziasată a făcut ca S.M.T.-ul să fie frunțaș pe regiune la lucrările agricole de primăvară cît și la pregătirile pentru recoltare.

★ ★

1

Cine este cel mai puternic? Ion Dobrin, șeful brigăzii a 3-a sau Gh. Nițu, șeful brigăzii a 8-a? E greu de precizat. Victoriile la trîntă trec cînd de o parte, cînd de alta, ca și în întrecerea ce se desfășoară și între tractoriștii din brigăzile conduse de ei.

2

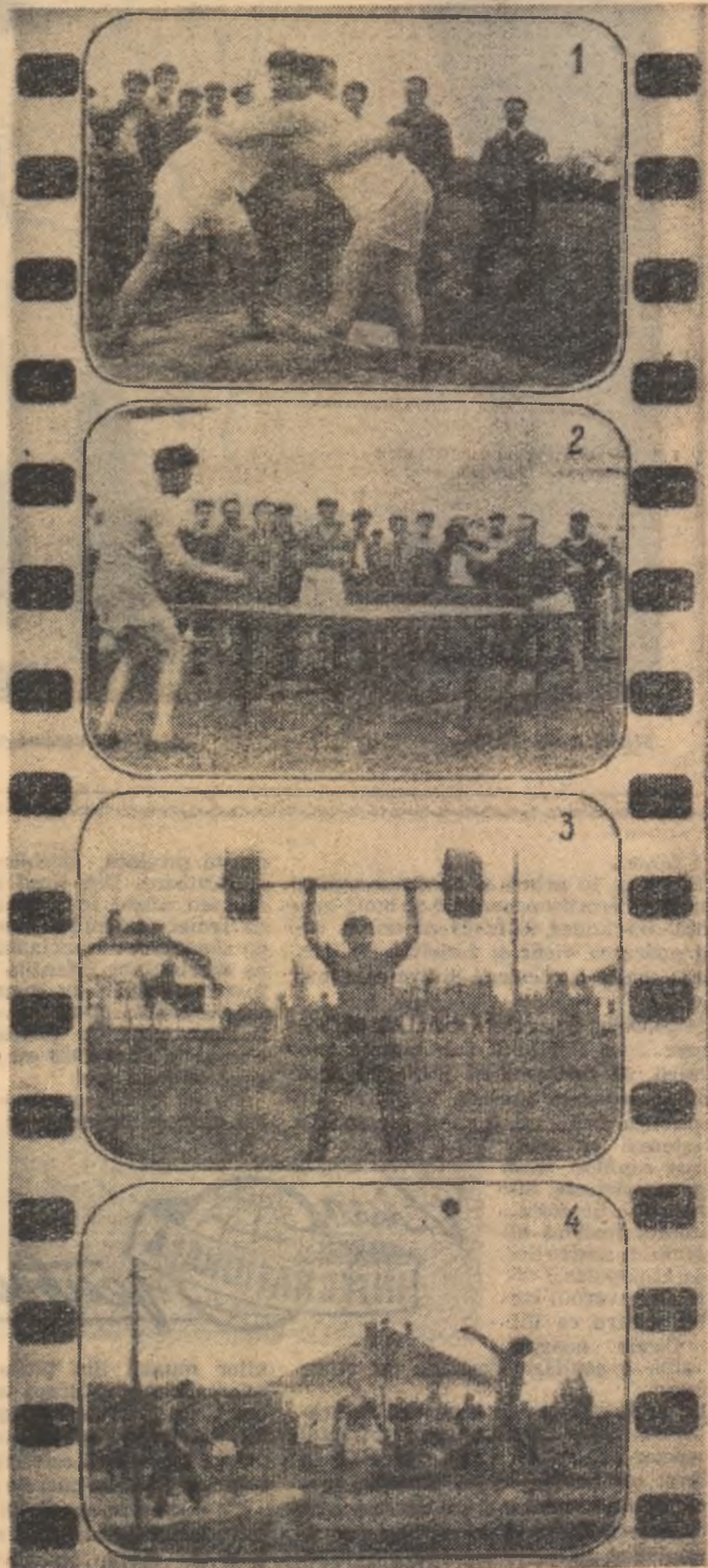
E ușoară paleta de tenis de masă, iar mingea mică de tot. Dar la acest joc îți trebuie multă atenție, precizie în lovituri. Tovarășul Marin Dobrescu, directorul S.M.T.-ului, e arbitru, dar în același timp și sfătuitor al celor doi tractoriști care-și dispută partida.

3

Te apleci, prinzi voinicește haltera, o ridici deasupra umerilor. E greu? Dumitru Stroe și ca el Ion Dumitrache și mulți alții îți răspund: „Nu! Ne simțim bine, pentru că punem în mișcare și mușchii care stau mai mult în repaus în timpul lucrului”.

4

Terenul de volei cunoaște, de asemenea, partide viu disputate. De altfel, echipa S.M.T.-ului se află pe un loc frunțaș în campionatul raionului Urziceni.

Text și foto: A. MUNT

DESPRE ACTIVITATEA BRIGĂZILOR ȘTIINȚIFICE

Ministerul Învățământului și Culturii împreună cu Consiliul de conducere al Societății pentru răspândirea științei și culturii, au organizat, nu de mult, la București, o consfătuire cu brigăzile științifice.

Consfătuirea a constat că în activitatea brigăzilor științifice s-au obținut o serie de rezultate pozitive, că această formă a muncii culturale-educative de masă, îndrumată permanent de către organele de partid, a căpătat o largă răspândire, fiind apreciată de auditori. Astfel, în cursul trimestrului I al acestui an, cele 865 de brigăzi științifice au efectuat aproape 1500 de acțiuni la care au participat peste 280.000 auditori. În brigăzile științifice activează peste 5.000 de intelectuali.

Prin răspunsurile date la întrebările puse de oamenii muncii, brigăzile științifice și-au adus contribuția în primul rând la popularizarea politicii partidului nostru de construire a socialismului, a marilor realizări obținute în anii puterii populare, a sarcinilor trasate de cel de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român, a cunoștințelor de economie agrară și agrozootehnie necesare țăranilor muncitori în activitatea lor practică.

Mărturie în acest sens este activitatea multor brigăzi științifice din regiunea Dobrogea, care și-au îndreptat atenția îndeosebi spre tratarea problemelor privind întărirea economico-organizatorică a g.a.c., popularizarea metodelor prin care unele gospodării agricole colective din regiune au ajuns fruntașe, ca și a metodelor agrozootehnice înaintate care aduc sporuri importante de producție.

Pentru a răspunde la problemele concrete ale gospodăriilor agricole colective, numeroase brigăzi științifice din această regiune s-au documentat cerind informații atât de la secțiile agricole ale sfaturilor populare, cât și de pe teren. Astfel, membrii brigăzii științifice, care s-au deplasat la gospodăria agricolă colectivă de la Cobadin, au vizitat diferitele sectoare ale gospodăriei, s-au interesat de rezultatele obținute, de metodele de muncă folosite. Brigada științifică s-a deplasat de mai multe ori la această gospodărie colectivă și prin răspunsurile date, bine documentate, cu referiri concrete la situația locală, au fost de un real ajutor colectivizatorilor.

Eficace s-a dovedit și folosirea în brigăzile științifice — așa cum s-a procedat, de pildă, în raionul Alexandria, regiunea București — a președinților de g.a.c., brigadierilor și colectivizatorilor fruntași, care au împărtășit din experiența lor în obținerea de recolte bogate.

Brigăzile științifice au obținut bune rezultate și în popularizarea cunoștințelor științifice despre fenomenele din natură și societate. De remarcă în această privință munca unor brigăzi științifice din regiunile Maramureș și Suceava, care au acționat în mod diferențiat, ținând seama de nivelul de cunoștințe al auditorilor. În explicarea diverselor fenomene ale naturii, pe lângă materialele intuitive folosite, rezultate bune au dat și experiențele de laborator cu diferite substanțe chimice sau demonstrațiile practice de fizică și chimie. Astfel, brigada științifică din orașul Sighet, care s-a deplasat în comunele Verești, Giulești, Văleni etc., prin experiențele prezentate în fața auditorilor, a contribuit la dezrădăcinarea din conștiința oamenilor a vederilor înăpoeiate, superstițiilor și misticismului.

O bogată activitate au întreprins brigăzile științifice cu prilejul eclipsei de soare din februarie 1961. Cu această ocazie a fost desfășurată o muncă susținută, cu o largă sferă de acțiune, cuprinzând sute de mii de auditori, cărora li s-a explicat în mod științific și accesibil acest fenomen.

Brigăzile științifice au desfășurat, de asemenea, o rodnică activitate de informare a auditorilor cu cele mai actuale probleme de politică internațională.

Cu toate realizările obținute, în activitatea brigăzilor științifice mai persistă încă deficiențe.

În primul rând, răspunsurile date de membrii unor brigăzi științifice n-au fost orientate spre problemele centrale, de mare însemnătate, legate de practica construcției socialismului. Unele probleme privitoare la dezvoltarea multilaterală și intensivă a agriculturii, la întărirea econo-

mico-organizatorică a g.a.c., au fost tratate în mod general, fără referiri concrete la situația din regiunea, raionul, comuna unde s-au deplasat brigăzile științifice. În alte cazuri, țăranii muncitori n-au primit răspuns la unele întrebări pe care le-au pus. Astfel, țăranii muncitori din comunele Tomești, Holboca și Bosisia (raionul Iași), au pus o serie de întrebări din domeniul agriculturii, ca de pildă: Cum se poate combate păduchele de San-José? Cînd trebuie făcut primul protoc al vinului? și altele. Brigăzile științifice care s-au deplasat în aceste comune n-au dat răspunsuri la întrebările puse, deoarece n-au avut în componența lor nici un inginer agronom. Membrii unor brigăzi științifice din raioanele Muscel, Caransebeș, Focșani, au dat unele răspunsuri nesatisfăcătoare, deoarece n-au cunoscut în prealabil situația concretă din comunele și satele unde s-au deplasat.

Nu s-a acordat suficientă atenție eficacității și accesibilității muncii

satul Bobilna, unde nimeni nu știa de venirea acestei brigăzi și unde era zi de târg. În această situație, brigada științifică a încercat să-și desfășoare în mod cu totul nepotrivit activitatea în mijlocul târgului. Uneori programarea unor brigăzi științifice se face în mod nerațional. Astfel, brigada care s-a deplasat din orașul Piatra Neamț la Clubul I.M.S. Ceahlău, și-a desfășurat activitatea după o conferință și un program artistic, ceea ce a obosit pe auditori, deoarece aceștia au participat la o activitatea culturală de peste 7 ore.

În unele regiuni, cum sînt: Cluj, Ploiești, Argeș, Oltenia etc., nu toate brigăzile științifice sînt permanente, cu responsabili bine aleși, cu o sferă de acțiune precisă etc. În acest sens, experiența arată că stabilitatea brigăzii din punct de vedere al specialiștilor care o compun și a locului de activitate, permite pe de o parte pregătirea competenței a răspunsurilor, realizarea unui schimb de experiență între mem-

berală și consolidarea economico-organizatorică a g.a.c., creșterea continuă a producției agricole vegetale și animale, dezvoltarea avutului obștesc, organizarea și normarea muncii în g.a.c., drepturile și îndatoririle colectivizatorilor etc., trebuie să stea în atenția tuturor brigăzilor științifice.

Asigurarea unor răspunsuri corespunzătoare la întrebările din domeniul agriculturii, necesită cunoașterea aprofundată a condițiilor concrete a sarcinilor politice, economice și social-culturale locale, astfel încît să se poată da răspunsuri care să fie de un real ajutor țăranilor muncitori în activitatea lor practică. În acest sens este util ca membrii brigăzilor științifice să se documenteze atît pe teren cît și la secțiile agricole ale sfaturilor populare.

Este important ca brigăzile științifice să intensifice activitatea de răspândire a cunoștințelor științifice despre fenomenele din natură și societate, popularizarea mărețelor realizări ale științei și tehnicii sovietice, ale țării noastre și ale celorlalte țări socialiste.

Brigăzile științifice sînt chemate să răspundă interesului tot mai mare pe care-l manifestă oamenii muncii pentru problemele vieții internaționale. Aprecierile cuprinse în istoricele documente ale Consfătuirii de la Moscova, privind caracteristica relațiilor internaționale în epoca contemporană, constituie firul călăuzitor în acest domeniu. În același timp, popularizarea politicii externe active a statului nostru democrat-popular, a contribuției Republicii Populare Romine la lupta pentru menținerea și întărirea păcii, trebuie să stea în centrul atenției brigăzilor științifice.

Exigența sporită pentru asigurarea accesibilității răspunsurilor este o condiție imperioasă în activitatea brigăzilor științifice. Răspunsurile vor trebui să fie date pe înțelesul maselor largi, avîndu-se în vedere ca fiecare noțiune științifică să fie explicată. În acest sens, folosirea largă a materialelor didactice-intuitive și de propagandă vizuală s-a dovedit a fi deosebit de eficace.

Viața a arătat că succesul activității brigăzilor științifice depinde în mare măsură de componența acestora. Tocmai de aceea, este necesar să antrenăm în activitatea brigăzilor intelectuali cu o înaltă calificare, cu o temeinică pregătire politică și ideologică, popularizatori talentați și cu experiență.

Cerințele manifestate de sutele de mii de auditori sînt mult mai mari față de volumul muncii desfășurate de brigăzile științifice pînă în prezent. De aceea, este necesară lărgirea activității brigăzilor științifice, pentru a cuprinde cît mai multe sate și comune, cele mai îndepărtate localități, fără ca aceasta să prejudicieze conținutul muncii, ci dimpotrivă, să se pună un deosebit accent pe consolidarea permanentă a brigăzilor științifice existente.

Pentru asigurarea bunei desfășurări a activității brigăzilor științifice, îndrumarea permanentă a acestei activități de către secțiile de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare și filialele și subfilialele S.R.S.C. este o necesitate de prim ordin. Trebuie să se acorde o atenție sporită îndrumării teoretico-științifice și metodice a membrilor brigăzilor științifice, și în acest sens este de o deosebită utilitate ajutoarea acestora cu materiale documentare, consultații, organizarea periodică a unor expuneri pe cele mai importante și actuale probleme politice și științifice etc. Un obiectiv de seamă al secțiilor de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare și filialelor și subfilialelor S.R.S.C. este generalizarea experienței pozitive obținute în activitatea brigăzilor științifice. Aceasta constituie un mijloc important pentru îmbunătățirea muncii brigăzilor științifice, și în această direcție este necesar să fie folosite forme variate: analize periodice, schimburi de experiență, presa, radioul etc.

Cel de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român a trasat sarcini de o deosebită importanță pentru intensificarea muncii politice și culturale de masă, în vederea dezvoltării conștiinței socialiste a oamenilor muncii. Să răspundem acestor sarcini prin folosirea cît mai deplină a tuturor formelor de răspândire a culturii în mase, între care brigada științifică se dovedește a fi una dintre cele mai eficace!

Pe marginea consfătuirii organizate de Ministerul Învățământului și Culturii împreună cu Consiliul de conducere al S. R. S. C.

brigăzilor științifice. Astfel, răspunsurile date de membrii unor brigăzi științifice n-au fost întotdeauna pe înțelesul maselor de auditori, ceea ce a diminuat eficacitatea activității brigăzilor. N-au fost folosite decît în mică măsură materialele didactice-intuitive și de propagandă vizuală. În regiunile Iași, Hunedoara și altele, deși există suficiente materiale la filiale, subfiliale, în școli și cămine culturale, brigăzile științifice rareori le-au folosit în activitatea lor.

O deficiență serioasă o constituie faptul că unele brigăzi științifice n-au desfășurat o muncă sistematică, pe baza unui plan precis, care să asigure cuprinderea în sfera activității lor a cît mai multe localități, a celor mai îndepărtate localități. În regiunea Oltenia, de pildă, în trimestrul I al acestui an, cele 27 de brigăzi științifice au efectuat doar 20 de acțiuni, ceea ce înseamnă că n-au fost cuprinse din această regiune întinsă decît 20 de sate. Cele două brigăzi din orașul Oradea, destul de puține la număr, au organizat în primele patru luni ale acestui an doar trei acțiuni la sate.

Unele brigăzi științifice s-au deplasat la sate fără o prealabilă pregătire temeinică. În multe cazuri, brigăzile nu primesc din timp de la directorii căminelor culturale întrebările puse de țăranii muncitori, ceea ce face ca răspunsurile care se dau în asemenea împrejurări să fie de cele mai multe ori improvizate. Asemenea cazuri pot fi întilnite în regiuni ca: Bacău, Cluj și altele.

Mai există brigăzi științifice care desfășoară o activitate spontană, la întimplare; membrii brigăzilor sînt anunțați în ultimul moment de faptul că trebuie să se deplaseze într-o anumită localitate; acțiunea brigăzii nu este anunțată și popularizată din timp în mijlocul cetățenilor. Un exemplu semnificativ în această direcție, îl constituie deplasarea brigăzii științifice din orașul Cluj în

brii brigăzii, iar pe de altă parte dă posibilitatea cunoașterii aprofundate a specificului local, a problemelor ce interesează pe oamenii din comunele respective, permite realizarea unei strînse legături între intelectualitate și oamenii muncii de pe ogoare.

Lipsurile existente în activitatea brigăzilor științifice s-au datorat în bună măsură faptului că secțiile de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare și filialele S.R.S.C. nu au privit cu toată răspunderea organizarea activității brigăzilor științifice, nu au îndrumat îndeaproape această activitate, nu au instruit responsabilii brigăzilor și nici pe directorii căminelor culturale, pentru buna desfășurare a acțiunilor brigăzilor științifice. Nu întotdeauna a existat o colaborare strînsă între secțiile de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare și filialele și subfilialele S.R.S.C. și aceasta s-a reflectat și în faptul că în multe cazuri a lipsit un plan de muncă comun, precis și de perspectivă, în care să se prevadă cîte brigăzi științifice își vor desfășura activitatea, componența lor, localitățile unde se vor deplasa, datele deplasărilor etc.

În prezent, se desfășoară în multe localități din țară consfătuiri ale brigăzilor științifice, care analizează munca desfășurată pînă acum. Cu acest prilej vor trebui luate măsuri concrete pentru îmbunătățirea și extinderea activității brigăzilor științifice.

O cerință imperioasă a activității pe care o desfășoară brigăzile științifice este orientarea acestora în primul rînd spre tratarea problemelor legate de politica partidului de desăvîrșire a construcției socialismului în patria noastră. Acest lucru cere din partea membrilor brigăzilor științifice o cunoaștere profundă a documentelor de partid și de stat și, îndeosebi, a documentelor celui de al III-lea Congres al P.M.R. Problemele privind dezvoltarea multila-

Cîte taine nu dezvăluie obiectivul unui microscop! De acest lucru se conving Ion Budișan și Crinu Crișan, țăranii muncitori din comuna Săvirșin, regiunea Banat, care cercetează la microscop fibre musculare de porc.

ULIȚA MARE

Pe drumul acesta care taie satul în două, au trecut la 1907 cei din Flămânzi, purtând în sus, spre conacul din deal, minia strânsă a multor generații și o cumplită dorință de răfuială. Ei au scâpărat scînteia răscoalelor țărănești despre care s-a auzit în toată Europa. Un monument, pagină de istorie tăiată în marmură, consemnă aci faptul.

Pe ulița mare au fost duși răsculații în piepturile cailor pînă la Botoșani. Pe aceeași uliță se duc și vin azi de la muncă, aduși de camionul gospodăriei, colectivității din Flămânzi. Camionul le cruță și timpul, și forțele. Ajung la cîmp odihniți și voioși.

Ulița mare începe de la monument și termină la fostul conac. Acum e sediul gospodăriei și colectivității i-au pus dantele de plozi și flori, întinerindu-l. Într-una din dependințe, 80 de plozi, toți ai colectivității, își consumă orezul cu lapte.

Pe ulița mare, în fiecare piatră și ulucă e povestea vieții celor din Flămânzi. Spre clădirea din deal, unde au urcat odată ca să ceară socoteală ciococilor, merg acum ca spre un culb al luminii și împlinirilor. Gospodăria colectivă le dă tot ce-au visat.

Dumitrache Apostol, bunicul lui Apostol Petre, a fost bătut cu nulele, la vedere, pe ulița mare. Dumitrache Apostol n-avea în podul casei decît liliaci. Urmașul, colectivist are o „rămășiță” de treizeci de saci cu boabe de anțară. De obicei, în primăvară, intrau lîhniți și viriți în datorii pînă în gît. În Flămânzi domnea foamea cronică. De unde și numele. L-au păstrat încă și de cite ori îl rostesc, acuză cu sete trecutul.

★

Prezentul i-a cucerit cu totul. După cît e de luminos, nici nu se punea altfel. Despre trecut știu din auzite și vorbesc îndeobște pușin.

Prășila pe ogoarele G.A.C. „1907”, comuna Flămânzi

Cînd i se cere, Apostol amintește cite ceva despre bunicul răsculat, după care începe nitam-nisam să povestească cum a putut el să-și facă o casă nouă la numai un an după intrarea în colectivă. „Am luat o jumătate vagon de boabe și 4.000 de lei. Și zahăr am luat. E casa plină de zahar. Locul moșilor mei avea 14 prăjini. Mie mi-ar fi venit cinci. Ia zi-mi pe unde aș fi scos cămașa? Dacă nu eram în colectivă, nu eram om” — întrecește Apostol, flăcăul acesta căruia îi spun toți că-i „poznat” fiindcă unde e el se înveselește cîmpul.

Dacă n-ar fi fost colectivist, ar fi cunoscut înțelesul cuvintelor „organizare”, „răspundere personală”, „retribuire suplimentară”?

— Cum vin la lucru — spune el — îmi iau în primire lotul repartizat din ajun de brigadier. Las bagajul jos, pun mîna pe sapă și dă-i. La urmă vine mașina și ne duce acasă.

— Da' la vecin nu te uiți ce face? — Ba, dacă nu-i simți cotul, îmi pare că-s singur. De termin mai degrabă, îl ajut. Problema e să facă toți lucru bun și repede, că-n același hambar se varsă rodul fiecărei parcele. Că vezi, mata, gospodăria e ca un mecanism mare care tre-

bule să meargă ca ceasu'. Aici sîntem toți pentru unul și unul pentru toți...

★

Gospodăria colectivă „1907” e școala de cel mai înalt grad din Flămânzi. La ea adulții învață să gîndească și să trăiască în chip nou. Și este de mirare cit de repede se desfășoară totul. După numai un an, pe baza unei hotărîri generale, griul aflat prin tradiție pe planul doi, a fost repus în drepturi devenind ceea ce este de fapt, cultura

Note din G. A. C.

„1907”, comuna Flămânzi

de bază. Anul ăsta suprafața de grîu s-a mărit cu încă 40 de hectare, luate de la porumb. Nu-i vorba de neglițarea celui din urmă, ci de stabilirea unor raporturi juste. La ora asta, la Flămânzi, mămăliga se mănîncă de gust și nu din necesitate. La toamnă vor da la ziua-muncă 4 kg. de grîu mai mult ca anul trecut. Colectivistul de la G.A.C. „1907” are peste cereințe și mai și vinde. Așa ceva în Flămânzi nu s-a mai întîmplat.

S-au pomenit cu pămînt zgîrcit și cu vite costelive. De pe patru hectare scoteau cit de pe unul azi, iar de la o vacă, lapte cit de la o capră. Numai sporurile de producție prevăzute în acest an, depășesc cele mai bune rezultate globale din trecut. Mulgătorii Rebinciu și Calinciuc au propus un plus de 500 litri pe cap de vacă mulgătoare.

— O să izbutiți?

— Avem furajul asigurat și priceperea. Se mai pune la socoteală răsă superioră.

Au alocat curajoși din venit, sume pentru achiziționarea unei ferme Siementhal („Dăm un ban mai mult, dar știm pe ce mergem”).

bește despre „Viața fericită a copiilor din R.P.R.”. Autoarea articolului, educatoarea Marioara Brezoi. O frază cu referire la trecut ne-a atras îndeosebi atenția: „Cînd un învățător inimos a cerut boierului Sturza, care poseda mii de hectare, să contribuie la construirea unei școli pentru copiii din Flămânzi, el a răspuns repezit: „Nu dau nimic. Dacă copiii țărănilor vor învăța carte cine are să-mi lucreze pămîntul?”

Azi, în Flămânzi, există o școală frumoasă cu 7 clase și 225 de elevi. O grădiniță de copii și 12 cadre didactice.

...Tirziu, la grădinița de zi a gospodăriei, într-un cerc al copiilor de colectivități, care cîntau și dansau, am întîlnit-o pe Marioara Brezoi. Participă din plin la veselia celor mici. Acolo, în mijlocul copiilor, am aflat că boierul Sturza a dat acel răspuns de pomină tocmai tatălui ei, învățătorului care în acel an de furtună al lui 1907 a fost alături de clăcașii din Flămânzi.

★

Istoria satului de azi trebuie să cuprindă necăpărat și echipa de jocuri, vestita formație a celor din Flămânzi. Înămînchiată din dansatori a trei generații, cuprinzînd laolaltă fiii, nepoții și strănepoții celor ce în 1907 au aprins flacăra răscoalei, echipa reprezintă și exprimă prin joc năzuințele și bucuriile, optimismul și viața nouă a celor din Flămânzi.

— Mi-s tare dragi dansatorii noștri — spune Gheorghe Calinciuc, un om trecut de 50 de ani. — Cînd îi vezi jucînd, simți parcă tot satul pe scenă.

Echipa de jocuri din Flămânzi a avut o contribuție importantă și în dezvoltarea celorlalte formații artistice. Dacă azi în Flămânzi sînt peste 140 de artiști amatori, (există un cor și două echipe de teatru), se datorește și influenței dansatorilor, ecoului pe care l-au stîrnit în rîndurile celor din Flămânzi.

În Flămînzi pe care regimul burghez-moșieresc i-a ținut în cea mai neagră mizerie și neștiință, se desfășoară azi o activitate culturală organizată, multilaterală și variată.

VIDA GEZA

Sînt oșan și bine-mi șede

Codrule cu frunză verde
Sînt oșan și bine-mi șede —
Mă sui vara pe Gutii
Și-mi pun dorul căpătii
Și cu doina mă mîngîii —
Că ea sună și tot sună
Și-mi zice a vreme bună;
Că-mi tot sună mingioasă,
Omul de ea nu se lasă.
Crește grîu-n holdă, crește,
Inima se veselește.
Sînt oșan și bine-mi pare,
Că trăiesc liber sub soare
Și-am de toate, frățioare!

Auzit de ION SOCOL în comuna Turulung, raionul Oaș, regiunea Maramureș.

Cîntec

Pui șaua pe murg și plec,
Peste șapte dealuri trec —
Murgul merge lin la pas,
Eu cerc inima pe glas;
Și zice inima mea
Cîntec tînr ca frunza.
Murgul merge cătinel
Și trec satele cu el —
Satele ca floricele
Multe s-or schimbat în ele
Stele mii s-aprind pe sară
Luminînd pe ulicioară,
Că mindră vreme-i prin țară!
Din grija partidului,
Alta-i viața omului.
Du-mă murgule ușor,
Du-mă tu că mult mi-i dor,
Să văd omu-mbucurat
În colectiv adunat.

Auzit de ION SOCOL în comuna Bocicciu, raionul Sighet, regiunea Maramureș.

Ca prin sită, ploaia pornită în ajun se cernea peste sat. Bărbații ședeau în poarta colectivei, ori pe rama magaziei de grîu și vorbeau despre treburi, despre familiile lor. Alții, rezemați de stînoagele de lemn ale podețelor fumau și priveau necăjiți la cerul plumburiu, gîndindu-se că pierd acum, în plină vară, o zi bună de muncă.

Șanțurile erau pline de apă, vilcelele adunau șuvoaiele tulburi și le îndemneau, amenințătoare, spre largul cîmpului. Atena Mirea, o femeie măruntică și harnică din brigada de cîmp de la Valea Rea își avea casa chiar la marginea Nisiparilor, pe acolo pe unde trec șuvoaiele tulburi. Nici pe ea n-o răbda inima să stea pe vremea asta în casă. Ieși la poartă și stătu nițel în cumpănă: să meargă pe la tarlaua de grîu, să se ducă pe la creșcătoarea de păsări sau să-și aducă niscaiva cartofi de la grădină?..

Pînă să se hotărască, mai mingie o dată cu privirea uluca nouă, ce mirosea a rășină. Prîmul gard de scîndură în viața ei. O costase scump, dar îi plăcea acum să audă cum se trîntește în urma ei porțița cu arc, cum o laudă vecinii pentru că din munca ei în

gospodărie, își înfășe casa și curtea. Închizînd porțița, trivi pe cap o gluț-tr-un sac și, ocolii toate, ajunse în Scormoni în citeva de cartofi și începu lerge spre sat. Puh apă creștea vijelios via viroagei, spume zbatîndu-se în mal partea cealaltă a vabanul Petre Gări

spre mal încercînd nic să întoarcă di oile speriate de furi clipă, Atena se opri. Apoi, își smulge de pe cap, zvirli ca strigă spre sat: „Ahmet... Adil... Gh Niculino... săriți!”
Intrate în viltoar oile colectivei vi treacă viroaga, sprgă. Unda repede le le învălătuca și lgea cu minie, pur în jos pe firul ape.
Viiturile apelor vărsaseră peste n

V. TOSO și R. IARAI

„Balada lui Pinte” (Basorelieful Iernu)

sub ochii uimiți și fericiți ai colectiviștilor din Cotu Văii se năștea un poem, un elogiu adus vieții noi, ferice, un îndemn simplu, dar înflăcărat, pentru o muncă și mai susținută :

Neosteniți să muncim,
Vitele să îngrijim,
Uneltele reparate
Curățite bine, toate,
Ca în anul viitor
Să avem mai mare spor.
Și să meargă totul strună
Pentru-o viață și mai bună.
Fiecărui i-e drag
S-aibă făină-n sac
Și-n butoaie vin muscat.
Că-i știut de fiecare :
Doar cinc muncește are
De-mbrăcat și de mâncare.
Iar acum ca închiere
Vă spun cu multă plăcere
Noroc bun și sănătate
Spor la muncă, spor la toate...”

Bică Gheorghe a scris poezii despre fierarii gospodăriei, despre crescătorii de porci, despre îngrijitoarele de păsări, despre foloasele îngrășămintelor chimice, despre timpii optimi de însămânțat, despre însemnătatea arăturilor adânci :

„Ca la carte-am tot arat
Cu tractoare-n lung și-n lat
Gheorghe, Pavel și a Petrii
La trezeci de centimetri...”

Nu te mai miri și nici nu ți se mai pare senzațional să vezi în odaia lui, stivuite în raft, ca fagurii de miere într-un stup : „Pământ desțelenit”, „Război și pace”, operele lui Eminescu, Coșbuc, Balzac. Ca și străvechile scrisori de la Pontul Euxin ale lui Ovidiu, pe care, cu o cuceritoare mândrie și cu un orgoliu ușor de înțeles, moș Bică Gheorghe îl consideră drept primul poet dobrogean.

PETRU VINTILĂ

(A. OSMULCHIEVICI

„Zimber”

(De la Expoziția de fotografii artistice „Înflorște țara mea”)

DIN CARNETUL Scriitorului

ÎNTILNIRE CU HESIOD

esional. L-am cunoscut pe poetul Bică Gheorghe la o ședință de lucru și lucrările agricole literare dobrogene cunoscute. Nu la puține și nici la puține, festive, în sala raionului Neolostanta, a putut să-mi arate dintr-un dosar de conținut, dar nu ca să citească procese verbale,

titul său înaintea, Bică Gheorghe scrie despre țări, despre seceriș, culesul porumbului de grajd, iar de poezii inspirate care ar putea lesne să modeste, dar nu atât, a străvechilor scandate în veacul nostru de Hesiod și dacă Astra semăna, nici dacă Beoția și câteva amănunțuri cu raionul Neolostanta știu că între aceste două țări este o asemănare. În magazinul gospodăresc; toată ziua, cu ochii, lucrează la înțelegerea în dosar „întrărită” în magazine. În clișeele pe genunchi poetic, și cu ochii noștri, ca și când ar fi un peisaj mirific, și caută rime. Așa

I-am descoperit și eu la prima noastră întâlnire, stând în ușa magaziei, pe un butoi, cu dosarul lui de poezii pe genunchi. Apoi, nu s-a mai dezlăsat din preajma mea, mândru să-mi arate gospodăria al cărei poet oficial și recunoscut este și pe care a cântat-o de zeci și de sute de ori până acum. Nu se desparte de dosarul acela, ca de-o comoară. Când, la adunarea generală a gospodăriei, se făcea analiza unui an întreg de muncă și se stabileau proiectele pentru anul următor, între sutele de colectivități, înghesuit în mijlocul lor, cu umerii îndoiți peste dosarul său stătea și Bică Gheorghe. După darea de seamă a președintelui, după raportul comisiei de revizie, după cuvântul unei serii întregi de colectivități s-a înscris și Bică Gheorghe la discuții. Emoționat, ca totdeauna în astfel de împrejurări, Bică Gheorghe a început să citească poezia compusă acolo pe loc și, dintr-o dată, adunarea generală a gospodăriei a dobândit un adaos neașteptat de frumusețe, căpătând într-un fel caracterul pitoresc al unui ceneacu. Citeva sute de oameni au stat atunci cu privirile ațintite spre magazinul gospodăresc; poate că în urmă cu peste două milenii cam la fel vor fi stat plugarii eleni din Beoția, consătenii lui Hesiod, ascultând cu uimire versurile inspirate din munca și indeletnicirile lor. Momentul era solemn, cu atât mai solemn cu cât

băteau în gardul nou, cu portia cu arc. Oamenii intraseră în apa rece și tulbură și scoteau oile în brațe. Amenințarea pierderii turmei creștea. O mină de oameni nu dovedea să scoată la loc uscat oile colective. Salvarea ar fi venit doar dintr-o singură parte. Atena își privi gardul nou, abia ridicat, mândria ei, și apucă toporul. De cealaltă parte a gardu-

grăzii și ograda aproape nu mai era. Pământul era scurmat de miile de unghii ale animalelor. Se văzu pe ea în înclăștarea luptei cu apele, izbînd cu toporul în lanțuși gardului nou. Nu încercase nici un moment vre-o părere de rău. În viltătoare, comuniștii Adil Abdurazac, Vasile Sandu, Oprea Florea și alții luptau cu apele pînă la gît, să salveze bunul gospodăriei.

Acum gardul nu mai exista. Pe izlaz păștea însă turma de 600 oi, păzită de Petre Gări. Atena se gîndea că poate la anul își va face un alt gard. Se apucă să pună riduială prin curte, să refacă rondurile de flori.

Deodată, pe drumul dinspre colectivă, văzu venind spre casa ei un șir de căruțe. În cea din frunte îl zări pe Nicolae Gări, președintele.

Atena stătea neclintită, încercînd cu greu să oprească o lacrimă de duioșie între genele lungi. În căruțe erau plasele ei de gard, adunate de pe unde la căsaseră apele și scinduri noi de la colectivă...

MARIA STANCU
și SMARANDA MANDA

Apele s-au retras. Atena Mirea ședea în mijlocul o-

S. MENDREA „Școală nouă”
(De la Expoziția de fotografii artistice „Înflorște țara mea”)

Lucrări practice pe lotul experimental al școlii de șapte ani din comuna Albota, regiunea Argeș.

ELEVII MEI DIN CLASA A ȘAPTEA

Peste câteva săptămîni, elevii clasei a VII-a vor părăsi școala noastră. Trei ani de zile le-am fost diriginte. Acum, cînd se apropie despărțirea, mă gîndesc cu bucurie că elevilor mei le sînt deschise toate porțile în viață. Viitorul le aparține. Știu că îi voi reîntîlni peste ani de zile ca muncitori harnici pe ogoarele colectiviste, în fabrici sau uzine, în școli, în institute de cercetări. La vîrsta aceasta însă problema cea mai arzătoare pentru elevi este aceea de a-și încotro s-o apuce, ce profesie să-și aleagă. Profesorul, în special dirigintele, este dator să intervină în orientarea elevilor, să le cunoască înclinațiile, să deschidă în fața lor perspectiva alegerii unor meserii potrivite cu aptitudinile pe care le au.

Pot să spun că împreună cu elevii mei m-am irămîntat și eu. Pentru fiecare dintre ei mă simt răspunzător. În orele de dirigenție din ultimul timp subiectul „Ce să fiu” a revenit adesea. Într-una din aceste discuții elevul utemist Gheorghe Ene a susținut un referat, iar după aceea au urmat discuții și păreri despre meseriile preferate. Discuțiile au fost aprinse, ele vădeau maturitate în gîndire. Am ajuns la concluzia că majoritatea elevilor mei înclină spre meseria de mecanici agricoli, zootehniști, agronomi, brigadieri etc. M-am gîndit că ar fi util ca ei să cunoască îndeaproape meseria pe care vor să o îmbrățișeze, să nu aibă o atitudine ușuratică față de ea, să se pătrundă de frumusețea și noblețea muncii pe care și-o vor alege. În acest scop am invitat la orele de dirigenție brigadieri de la gospodăria agricolă colectivă din comună, mecanici agricoli de la S.M.T., agronomi. Tehniciana agronom Elena Miștan din comună, Nelu Mircea sau Ionel Rușanu — mecanici agricoli de la S.M.T. Ulmuleș și alții au vorbit copiilor cu multă căldură despre meseria lor, au răspuns la multe întrebări.

În următoarea oră de dirigenție am făcut cu elevii o vizită la G.A.C. „Ștefan Gheorghiu”. Această mică excursie a fost necesară ca să întregesc cunoștințele elevilor mei despre diverse meserii din domeniul agricol, să-i întărească în hotărîrea lor.

Acum, elevii mei sînt nerăbdători să intre în diversele școli unde se vor pregăti pentru meseriile alese.

Se spune că orice despărțire este tristă. Nici mie nu-mi va fi ușor cînd nu voi mai fi întîmpinat în pragul clasei de fețele albe de cunoscut și atât de îndrăgite. Am însă nemărginită fericire de a ști că oriunde vor învăța, oriunde vor munci, ceea ce am sădit noi bun în ei va înflori, se va dezvolta, va fi pus în șirba mărețului scop al desăvîrșirii construcției socialiste în țara noastră.

Prof. IONEL TRIFU
comuna Smîrdioasa, raionul Zimnicea, regiunea București

Cuvinte VECHI și NOI

Povestire

— Măi bărbate, nici azi n-ai de gând să cauți aia?

Preda tocmai se îmbrăca. Afară ploaia contenește și el se grăbea să plece la grajduri ca să-și ia stelașul în primire. Întrebă cu gândul în altă parte:

— Care aia?

— Ți-am spus și-aseară. La ședința cu părinții, iar m-a întrebat învățătorul de botnița aia.

El scoase un mormăit:

— Altă grijă n-are decât botnița. — Și continuă să-și lege șterturile la bocancii. — Și apoi unde s-o caut? Cine știe dacă o mai fi pe undeva și o să-i mai dăm de urmă. M-am apucat și eu să-i spun învățătorului c-am văzut, hăh, odată o botniță prin pod la moșu', și acum se ține scârț de capul meu. Tu știi câte sînt îngrămădite în podul casei vechi. O să-mi fac o dată vreme și...

Dintr-odată, se auzi glasul subțire al lui Ionică,

nică, băiatul lor, care pînă atunci își văzuse liniștit, la măscioara lui, de abecedar.

— Cum ziserăți? Botniță? Ce fel de botniță?

— Ceva cam ca pentru ciini sau pentru cași labrași. Numai că asta li se punea țărănilor — spuse tatăl și dete să plece. Aruncîndu-și însă privirea spre băiat, îi văzu ochii mari, întrebători, și nu se îndură să plece așa.

— Ei, ce te miri?

— Auzi vorbă și la tine — zise femeia. — Păi cum să nu se mire. Știi cum era cu botnițele alea. Ionică? Toamna, cînd îi rămănu vîtafii pe oameni la culesul viei boierești, le cetluiau gurile ca nu cumva să mîninge vreun bob de strugure.

— Cum, — izbucni Ionică, — și oamenii se lăsau?

— Păcat că nu mai trăiește bunică-tu, să-ți povestească el... Oamenii n-aveau încotro, că se puneau vîtafii cu harapnicul pe ei.

— Vîtafii? Da' ăștia cine mai erau?

— Slugoi boterului. Plățiți ca să-i țină pe oameni din scurt, să scoată untul din ei și să-i îndoaie cu bătaia.

— Păi erau de capul lor? — mai întrebă Ionică în naivitatea lui. — De ce nu-i duceai la miliție?

Tatăl începu să ridă și făcu un asemenea gest care vădea că discuția îl ține în loc și-i incurcă treburile.

— Bă, cu tine nu mai terminăm cît lumea.

— Stai, măi omule, ce te repezi așa? — interveni femeia. — Copilul nu știe.

— Nu știe! Nu știe! Pe vremea boierilor nu era miliția care să țină cu noi, ăștia mulți. Erau jandarmii, cîinii de pază ai mai ai dracului ai bogătașilor. Cu ei aveam de-aface dacă nu plăteam dijma la timp.

— Ce să plățiți? Dijma?

— Ei poftim! Ți-am spus eu că ne bagă-n cofă cu-ntrebările astea. Dijma, măi Ionică — zise Preda frecîndu-și bărbia, căuind cuvintele cele mai potrivite — dijma era, cum să-ți spuna eu, partea de recoltă pe care trebuia să i-o dăm

moșierului. Aproape tot pămîntul era al lui, dar de lucrat, noi îl lucram. Și la strînsul recoltei ei lua două părți din trei. Priceput-ai? Ei, dar

Avea o slăbiciune Nicolae Ursu. Îi plăcea grozav să aile cît mai multă lume că el citește. Și nu așa, o carte, două. Multe și de tot felul. Mai ales broșuri agro tehnice. Am uitat să amintesc: Nicolae Ursu este șeful unei echipe de legumicultură. Cînd îi auzeau, numai ce începea: „Apă! eu frate dragă, dacă n-ar fi cărțile nu știu ce m-aș face. Mai ales broșurile de specialitate” — că: plăcea tare mult cuvîntul „specialitate”, așa că-l folosea des și cu o oarecare demnitate.

De cîte ori lua cuvîntul în adunări — și lua cuvîntul mereu — nu se putea să nu aducă el vorba și de cărțile sau broșurile de specialitate pe care, cînd, le-ar fi citit în ultima vreme. Acum ce-i drept e drept. Fișa ce-o avea la bibliotecă era printre cele mai bogate. Obisnuta, însă, de multe ori, să împrumute cărți și să le dea înapoi fără să le răstoiască măcar. Reținea numai titlurile și autorii.

— Ascultăți, măi băieți! Am citit azi-noapte broșura aia lu' Andronicescu despre „Ghivecele nutritive” Grozavă. Măi, că multe mai are omul de învățat.

Oamenii îi ascultau minu-

nindu-se de cite știa tovarășul Ursu. Mulți din ei s-au dus la bibliotecă ca să le dea și lor cărțile sau broșurile despre care le-a vorbit cu atîta căldură șeful lor de echipă.

Singura care știa că Ursu nu citește atîta cît îi plăcea să se laude, era fiica sa, Mi-

haela, elevă în clasa a patra. Intr-o seară, pe cînd își făcea lecțiile, fetița îi puse o întrebare: „Tată, cum e cu insecticidul acela Hexaclorociclahexan?”

— Hexaclor — cum?

— Hexaclorociclahexan. Adică Hexacloranul. De ce se spune că nu este o substanță unitară, ci un amestec de 5 izomeri?

— Cinci izo — cum? Ia ascultă, măi Mihaela, de unde ai citit tu asta? Și ce nevoie ai să știi?

— Intr-o broșură semnată de Petrascu și Bontea, pe care ai adus-o chiar dumneata de la bibliotecă. Și trebuie să știu pentru că avem miine o

toate astea — jandarm, dijma, botniță, — sînt cuvinte care și-au trăit traiul! Ce să le mai dezgropăm!

Ia mai bine să plec eu la treabă și tu vezi-ți de lecții. Unde ați ajuns?

Bucuros că i-a venit rîndul să vorbească și el despre ceva care îi este mai la îndemînă, Ionică răspunse sigur de el:

— La litera E. — Și arată spre becul electric: — „E” de la electricitate.

Preda își plimbă de cîteva ori privirile de la Ionică la bec.

— Păi știi tu să scrii ditamai cuvîntul?

— De scris... nu, că-l lung. Da' știu ce-nseamnă. Inseamnă... electricitate!

Cuvîntul sună atît de firesc în gura copilului ca și cum așa ar fi fost dintotdeauna.

„Cuvîntul ăsta — gîndi Preda — îl rostogolește de parcă s-ar fi născut cu el. Și chiar așa e. Electrică, radio, combină și cite alte cuvinte noi, copiii le-au găsit intruchipate aievea”.

Tatăl se apropie de băiat și-i răsăși părul cu un gest mîngîios.

— Ionică, las' că mai stăm noi de vorbă. Dar mai întreabă-l și pe învățătorul vostru.

— Ne-a vorbit el despre multe, dar zicea că despre ce-a fost odată, părinții noștri pot să ne explice din ce-au trăit, nu din cărți.

Preda îi făcu un semn nevastă-si și ieșiră în tindă.

— Auziși, Paraschivo?

Ea dete din cap a încuviințare.

lecție despre insecticide. Vreau să viu și eu acolo cu ceva nou.

— Va să zică, vrei să știi despre Hexa, Hexa. Dar ce, ați și ajuns la lecții din astea?

— Daaa. De mult. Și acum altceva. Eu m-am contrazis cu Rădița lu' Busuloc că acțiunea

mine uși, așa că... Ce naiba e cu javra aia de lătră, Dobrișo, — schimbă el vorba, adresîndu-se nevastă-si. — Las' că mă duc eu afară să văd ce-i. Și nici una, nici două, ieși pe ușă făcînd pe supăratul că a fost „deranjat” de lătratul cînelui. Cum ieși

bine, separarea lui de ceilalți izomeri, de care vorbeai a-seară, este destul de dificilă din punct de vedere...

— Tată, știi ceva? Cu insecticidul, oarecum, sînt lămurită. Explică-mi, te rog, altceva. Dumneata ești om citit. Se știe că solul arabil este alcătuit din particule de nisip, argilă și humus. Explică asta foarte bine inginerul Stănculescu. În broșura „Cum trebuie să lucrăm pămîntul primăvara” Broșura de ai înapoiat-o terț la bibliotecă. Ce nu înțeleg eu: de ce se spune că atunci cînd glomerulele solului sînt afinate, solul capătă structură? Dar ce ai tată? Văd că ai început să nădușești.

— Cine? Eu? Așa, da! Bău! adineauri laptele cam fierbinte. Ascultă, măi Mihaela, încercă el să iasă cu fața curată. — Imi spuneai mai deunăzi că au adus stilouri la cooperativă. Uite tată, colea 40 de lei să-ți cumperi și tu unul. Și ai grijă cum umbli cu el. Acum te las, că întirzii la cîmp. Cît privește solul și celelalte chestii să le lăsăm pe vise. Vreau să-ți explic cum trebuie. La revedere...

Întrebare cu tile

insecticidă a acestul preparat se datorește exclusiv izomerului gama și nicidecum celorlalte combinații chimice care sînt extrem de puțin active. Dumneata, ce zici? Din felul cum a vorbit se vedea că fata învățase pe de rost aceste fraze cu care-l uimise pe Ursu.

— Eu? Eu, ce să zic? Astaaa... Cum să-ți explic? Dar ia ascultă, tu nu ești o bobită? De ce nu te culci? Hai, treci la culcare. Știu eu, strîngăriți, că abia aștepti să te bagi în pat. Lecțiile le ținem miine dimineață.

— Tată, dar...

— Nici un dar. Dacă mă apuc să-ți explic acum, oină

în uliță, glonț la Profira Zănescu, bibliotecara.

— Profiro, taică, dă-mi o mînd de ajutor. Imi trebuie neapărat broșura aia cu insecticide.

În camera de culcare a lui Ursu lumina a ars pînă aproape de zori. Și lucru curios, primul care s-a trezit a fost tot Ursu, care ardea de nerăbdare să dea ochii cu Mihaela. Iată-i în sîrșit din nou împreună:

— Hai, dragă Mihaela, acum pentru că ești — vorba aia — odîhnită, să-ți explic cum vine cu Hexaclorociclahexanul. Acest insecticid a fost introdus în uz sub numele de Gamexan. El

În preajma întâlnirii dintre N. S. Hrușciov și J. F. Kennedy

Pe măsură ce ne apropiem de ziua de 3 iunie — dată la care va avea loc la Viena întâlnirea dintre N. S. Hrușciov, șeful guvernului sovietic și J. F. Kennedy, președintele S.U.A. — interesul opiniei publice mondiale pentru acest important eveniment internațional, devine tot mai viu. Numeroși oameni politici și de afaceri, ca și numeroși comentatori de la posturile de radio sau ziare din Occident și din alte părți ale globului, privesc cu optimism rezultatele acestei întâlniri. „Am toată încrederea în apropiata întâlnire dintre N. S. Hrușciov și Kennedy și sper că ea va fi fructuoasă și folositoare pentru poporul american” a declarat recent cunoscutul industriaș american Cyrus Eaton, iar senatorul Dirksen, liderul republicanilor în senatul S.U.A. a spus că trebuie să se sere că la Viena se va ajunge la o înțelegere. Scriind despre bucuria cu care a fost primită în S.U.A. vestea apropiatei întâlniri de la Viena și despre necesitatea îmbunătățirii relațiilor sovieto-americane, ziarul „Die Freiheit” scrie: „Nu trebuie să uităm niciodată poziția președintelui Franklin Delano Roosevelt, care a arătat că pacea generală nu poate fi asigurată decât pe baza colaborării trainice și a prieteniei sincere între S.U.A. și U.R.S.S.”.

Toți oamenii de bună credință de pe glob doresc sincer ca întâlnirea dintre N. S. Hrușciov și John Kennedy să fie cât mai rodnică, ca relațiile dintre Uniunea Sovietică și S.U.A. să fie îmbunătățite. Lucrul acesta e cu atât mai mult de dorit, cu cât de înțelegerea dintre U.R.S.S. și S.U.A. — cele mai mari puteri ale lumii — depinde în mare măsură destinul încordării internaționale.

Dușmanii păcii, partizanii „războiului rece”, se fac luntre și punte pentru a împiedica îmbunătățirea relațiilor sovieto-americane. Ei îl sfătuiesc pe președintele Kennedy să se situeze la Viena pe „poziții tari”, uitând însă că politica de pe „poziții de forță” și-a trăit trailul, că ea și-a demonstrat de multă vreme lipsa de viabilitate. Uniunea Sovietică nu poate fi intimidată și orice încercare în acest sens este sortită, de la început, eșecului.

Intâlnirea de la Viena, așa cum s-a arătat și în comunicatul dat cu ocazia perfectării înțelegerii cu privire la această întâlnire, nu are drept scop ducerea de tratative sau realizarea unui acord în principalele probleme internaționale. Această întâlnire va oferi însă un prilej potrivit și binevenit pentru un prim contact personal între N. S. Hrușciov și John F. Kennedy și un schimb general de păreri asupra importantelor probleme referitoare la relațiile dintre U.R.S.S. și S.U.A.

În presa burgheză din Occident se pot găsi diverse presupuneri speculative cu privire la poziția pe care se va situa la Viena Uniunea Sovietică. Astfel, de speculații sunt însă fără sens. Poziția Uniunii Sovietice este bine cunoscută întregii lumi. Uniunea Sovietică luptă cu consecvență pentru traducerea în viață a principiului coexistenței pașnice, pentru dezarmarea generală și totală, pentru rezolvarea tuturor problemelor litigioase pe calea tratativelor. Politica Uniunii Sovietice a fost definită cu claritate recent de N. S. Hrușciov, care la ședința solemnă de la Erevan din 6 mai a.c. a declarat: „Scopurile noastre sînt clare. Noi nu vrem nimic pentru noi, care ar putea leza interesele altor state sau popoare. Guvernul sovietic a făcut și face totul pentru a pune capăt focarelor încordării și a obține o reglementare pașnică a problemelor litigioase între state”.

Aceasta este poziția Uniunii Sovietice. Lumina așteaptă acum să vadă în mod concret care va fi poziția Statelor Unite.

In țările socialiste, copiii se bucură din plin de grija și dragostea părintească a partidului și guvernului. Pentru ei se face totul ca să aibă o copilărie fericită și un viitor cât mai lu-

minos. Copiii sînt educați în spiritul dragostei de patrie și al internaționalismului proletar, în spiritul respectului față de om — capitalul cel mai prețios din lume. Tineretului și

sînt deschise larg porțile viitorului. În fotografie: Un grup de elevi din Moscova discutînd despre preferințele lor literare deosebite cu scriitoarea A. L. Barto.

Ce oferă capitalismul tinerei generații? Priviți aceste două fotografii care redau aspecte din viața copiilor din S.U.A., țara capitalistă cea mai înaintată, și răspunsul vine de la sine

Da. În brutala lume a capitalului, copiii sînt nevoiți să îndure lipsuri de mici. Prin intermediul materialelor predate în școli, a literaturii de duzină, prin intermediul radioului, televiziunii, cinematografului etc., copiii nu sînt învățați să gîndească ci să urască, să ucidă, să jefuiască. Copiilor și tineretului le sînt inoculate cultul violenței, al asasinatului, erima fiindu-le prezentată adesea ca o virtute. Acești copii și tineri mutilați spiritualmente devin adesea criminali, delicvenți de drept comun.

În fotografia din stînga: Cîțiva din cei peste

400.000 de copii americani lăsați în părăsire atunci cînd părinții lor pleacă la muncă. Ei se adăpostesc pe unde pot.

În fotografia din dreapta: Copii între 10 și 16 ani din Manhattan (S.U.A.), organizați în bandă. Numai în acest oraș sînt organizați în bande cu îndeletniciri necinstite (spărgători, hoți de trenuri, etc.) peste 40.000 de tineri și tînere.

VIAȚA GREA A ȚĂRANILOR ITALIENI

„Dacă cineva are atîția bani să-și poată cumpăra un palton, el nu e desigur de prin părțile noastre. La noi nimeni nu are cu ce să-și cumpere un palton”

Țăranul italian care a spus aceste cuvinte unui corespondent al ziarului elvețian „St. Galler Tagblatt” exprimă simplu o stare de lucruri existentă nu numai în satul său, aflat undeva în sudul Italiei, dar și în alte numeroase sate italiene. Într-adevăr, situația maselor țărănești din Italia este nespus de grea. Cele mai bune și mai roditoare terenuri sînt acaparate de moșieri și capitaliști. Marile monopoliuri „Fiat”, „Montecatini” și altele stăpînesc aproximativ un sfert din teritoriul agricol al Italiei, în vreme ce 2,5 milioane de țărani sînt lipsiți de pămînt, iar 1,7 milioane — posedă loturi foarte mici între 0,5-1 hectar.

Țăranii italieni sînt deposedați de puținul pămînt pe care-l au nu numai de către capitaliști și moșieri, ci și de către stat. În multe locuri autoritățile confiscă pămînturile țărănilor așa cum s-a întimplat în Sardinia, unde autoritățile au confiscat de la țărani 40.000 hectare de pămînt roditor, pentru a amplasa acolo baze militare străine. Deosebit de grea este viața maselor țărănești din sudul Italiei. Aici, mai mult ca în orice altă parte a țării, se poate vedea ce înseamnă crunta și nemiloasa exploatare capita-

listă a omului de către om. Într-un articol intitulat „Africa la noi acasă” publicat în săptămînalul burghez italian „L'Espresso” se arată că țărani din sud duc un trai „sub nivelul strict necesar pentru existența fizică”, totuși și cum arată un sat italian din acea parte a țării, sat vizitat nu de mult de corespondentul omintitului ziar elvețian „St. Galler Tagblatt”. „Saputeții — scrie corespondentul referindu-se la satul respectiv — oferă o imagine dezolantă: case putrede și dărăpănate, ulițe mizerabile... Toți bărbații apti de muncă din acest sat, arată în continuare corespon-

dentul, își părăsesc mezagurile natale pentru a găsi de lucru fie la oraș, fie în altă parte peste hotare, în sat rămînd numai femeile, copiii, bătrînii și invalizii”.

Viața grea a țărănilor din Italia poate fi ilustrată și prin alte exemple. Să luăm bunăoară culegătorii de măsline. În această muncă istovitoare se angajează cam 400.000 de oameni, în majoritate femei. Culegătorii lucrează cîte zece ore și chiar mai mult pe zi, primind în medie cam 400 lire. Aceasta este extrem de puțin, dacă ținem cont că un kilogram de piine costă 200 lire, iar unul de

came = 1.500 lire. Culegătorii de măsline locuiesc în borăci și bordeie putrezite, în oare ploaie ca afară, umblă desculți, beau apă din butoaie coclite.

Masele țărănești din Italia sînt nemulțumite de politica agrară a guvernului. Ele cer reducerea impozitelor, înfăptuirea reformei agrare, predarea pămîntului celor ce-l muncesc, crearea de cooperative țărănești și luarea de măsuri pentru creșterea fertilității solului. În același timp țărănimea italiană cere ca fondurile din bugetul statului prevăzute pentru agricultură să nu ia drumul marilor monopoliuri și marilor moșieri, ci să fie folosite pentru rezolvarea crizei agriculturii, pentru asigurarea de lucru satelor de mii de șomeri agricoli, pentru îmbunătățirea condițiilor de viață ale maselor țărănești. Lupta țărănimei italiene pentru înfăptuirea acestor revendicări este sprijinită puternic de muncitorii agricoli italieni. Recent 1,5 milioane de muncitori agricoli din Italia au făcut grevă pentru satisfacerea revendicărilor formulate de țărănimea italiană: înfăptuirea reformei agrare, lichidarea latifundiilor etc.

Așa trăiesc și luptă țărănii italieni, ca și frații lor din celelalte țări capitaliste, unde oamenii muncii de la orașe și de la sate duc un trai amar și luptă din greu pentru pămînt care le lipsește adesea lor și familiilor lor.

L. SIMION

Acești țărani italieni manifestă pentru îmbunătățirea condițiilor de trai. Pe pancartă scrie: „Pămîntul, celor ce-l muncesc”.

Monopoliștii din S.U.A. sprijină cu toate forțele reînvierea militarismului vest-german. Cu ajutorul lor, R.F.G. a fost inclusă în N.A.T.O. (Pactul Atlanticului de Nord), în U.E.O. (Uniunea Europei Occidentale), iar acum se fac eforturi ca Republica Federală Germană să primească și arma atomică.

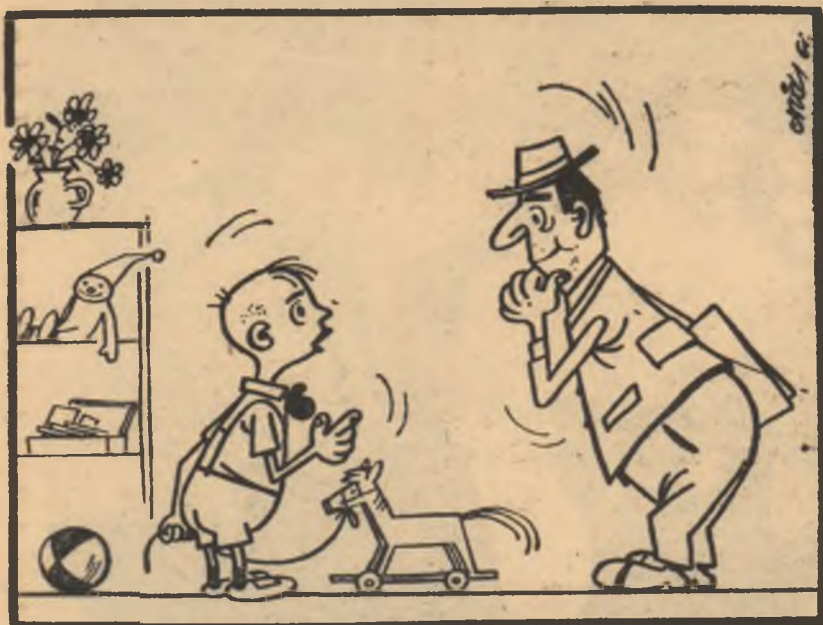
TRUSTIMENUL: — Încă mînt și ești iar sus!

(Desen de N. CLAUDIU)

La g.a.c. din comuna Mihail Kogălniceanu, raionul Tulcea, s-a deschis recent o grădiniță pentru copiii colectivștilor.

CU ZIMBETUL ne BUNTE

MAMĂ CU 30 DE COPII

— Bine, nene președinte, nu spuneai dumneata că tractoarele sînt mai de folos decît caii? Atunci nouă de ce nu ne dai unul să ne jucăm?

(Desen de NIC. NICOLAESCU)

Trenuț a țiuț o dată scurt și pufnind din greu a pornit, la început încet, apoi din ce în ce mai repede, mai repede, tăcînd grăbit pe drumul de fier. Baba Floarea și-a potrivit broboada și s-a dat mal lingă fereastra pe dinaintea căreia zburau întinderile nesfîrșite de arătură. De pe banca din fața ei o fată tînără o privea cu ochi veseli iscoditori. După un răstimp se aplecă spre ea și o întrebă?

— Încotro mergi, măicuță?

— Ia, la oraș, la școală, să-mi văd băiatul, răspunse baba Floarea, bucurată de vorbă.

— Ți-e dor de el?

— D-apăi cum, că nu l-am văzut de două luni.

— Cred. Două luni e ceva. Uite, eu nu mi-am văzut copiii de două zile. Am fost la o ședință la raion. Dar simt că nu mai pot de dorul lor.

Așa, din una din alta, cele două femei începură să vorbească despre copii. Dar, de la un timp, baba Floarea începu să se mire.

— Deci ai o fată, un băiat și doi gemeni?

— A, dar nu ți-am spus de Ionel. Dacă l-ai vedea ce frumos e! Și deștept foc. Socotește ca un elev din clasa a cincea. Și ceilalți sînt buni la carte. Vezi, toți copiii mei învață. Ionel se împacă cel mai bine cu Petrică. Petrică are părul bălai, și ochii albaștri și ride toată ziua. Tare mi-e drag de el.

Baba Floarea făcu ochii mari. Simțea că-i vijiiie capul. Numărase pînă acum 10 copii. Asta era prea de tot. Fata nu observase nimic. Povestea încintată că are cine s-o asculte.

— Acum, în iarnă, am fost la munte. Ei, ce mai viață au dus copiii acolo. S-au dat cu săniuța, le-am spus povești. De Anul Nou am făcut un carnaval ca-n basme. Au primit o mulțime de cadouri. Erau așa de fericiți! Am spus eu, copiii de astăzi au o viață minunată. Uite, dacă mă gîndesc numai la asta: toți copiii mei au primit anul acesta gratuit cărți de școală. Fiecare are cartea lui. Treizeci de copii, treizeci de citiri, treizeci de aritmetici...

Baba Floarea nu mai putu răbda. Acum înțelesese. Fata asta își bătea joc de ea. Se răsti dintr-odată înțepată:

— Ia ascultă! Ce-mi îndrugi minciuni? Cînd ai avut vreme să faci treizeci de copii?

Tînăra se întrerupse și o privi un timp nedumerită. Apoi izbucni într-un hohot de ris. Tirziu, abia potolindu-și risul, îi zise:

— Păi sînt învățătoare. Copiii de care îți spun sînt elevi în clasa mea. Dar eu îi iubesc ca pe copiii mei.

VICTOR OCTAVIAN

UN COPIL „CUMINTE”

Toți copiii sînt zburdalnici, toți se jîn de șotii, dar ca Todiriță mai rar. În tot satul cred că nu există găină care să nu fie betegită de praștia lui... Iar copacii... Unul n-ai să găsești să n-ai bă crengile julate de briceagul acelulași Todiriță.

— Todiriță iar a spart un geam!

— Cine a smuls poarta din țîfni?... Todiriță!

— Cine a turnat spirt în jgheab să se îmbete Jolana?

— Cine a lipit două mărci poștale pe ochelarii lui moș Matei?

— Cine?... Cine?... Cine?...

Vă închipuiți ce ochi a făcut aseară nea Pandele, tatăl lui Todiriță, cînd — venind acasă — și-a găsit odrasla șezînd pe un scaun, în mijlocul camerii, cu părul bine pieptănat și brațele încrucișate la piept.

— Ce faci, Todiriță?

— Bine, mulțumesc, tată. Dar dumneata ce mai faci?

— Ce stai singur în casă?

— E tirziu, tată. Ceasul e aproape șapte, și un copil cuminte trebuie să doarmă la ora asta.

— Păi e vară! E lumină afară. De ce nu mergi să te joci cu băieții?

— Pentru că ei sînt gălăgioși și nu e frumos să faci zgomot. Oamenii au muncit toată ziua și acum au nevoie de liniște. Nu, tată?

— Cel cu tine, măi? Tu ești bolnav?

— Nu, tată. Și nici n-o să mă îmbolnăvesc, pentru că uite: m-am spălat pe mîini pînă la coate. Și pe git m-am spălat.

— Bravo, băiatule. Uite... Ține... Ia o bomboană...

— Nu vreau bomboane, tată. Vreau să mă duc la policlinică, să-mi facă injecții.

— Ce injecții?

— Oricare.

— Păi ești sănătos. Nu-ți trebuie nici o injecție.

Noroc de nea Pandele că nu e superstițios, că altfel și-ar fi sculptat în sîn: — Măi... măi băiatule... Tu ai făcut vreo șotie, măi...

— Nu tăticule. Nici n-am avut timp. Toată ziua mi-am făcut lecțiile.

— Păi mîine e duminică.

— Pentru poimîine.

— Bravo. Atunci, hai încălță-te, să te duci la film.

— Nu vreau film, tată. Vreau la bibliotecă, să citesc o carte.

Abia tirziu s-a lămurit Pandele, cînd a vorbit cu nevastă-sa:

— Ce-i cu Todiriță al nostru, femeie? Nu cumva are febră? O fi mîncat iar zarzăre crude...

— Ei așa.

— Atunci ce-l cu el? Tu nu l-ai auzit cum vorbește?

— Ba da. Și să-ți spun și de ce. Se apropie „Ziua Copilului”... Și i-am spus eu că dacă e cuminte o să-i cumperi tu o pușcă de tras la țintă...

— Pușcă? Da' ce-ți veni să-l promiți așa ceva? Iar îi faci toate-n voie. Numai asta-i lipsește.

Hop, că apare și Todiriță.

— Și ce vrei să faci cu pușca? îl întrebă tatăl.

— Să trag după găini.

— Asta se chiamă cumînțenie la tine?

— Păi, după ce-mi cumperi pușca, ce rost mai are să fiu cuminte?

Pandele privi semnificativ către nevastă-sa: „Ai auzit?” Și de Ziua Copilului, Todiriță prim! nu una ci trei... dar nu puști, ci cărți despre viața animalelor și păsărilor.

MIRCEA CRIȘAN
și ALEXANDRU ANDI

Discuție
tehnică
între
copii

— Ce-i acela un baraj?

— E un munte cu etaj.

— Și-o turbină?

— O turbină...

E-o mașină
De lumină.

— Dar hidrocentralele ce-i?

— O cetate de scintile

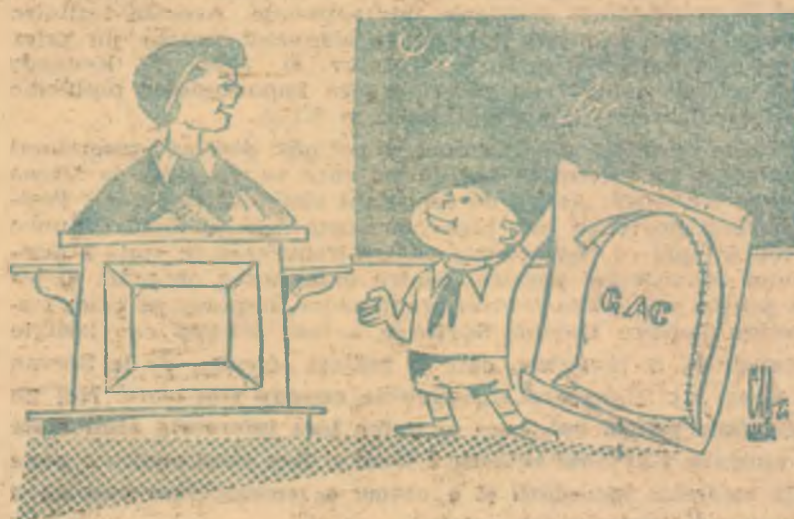
Unde apa-ntr-un moment
Se nreface în curent.

— Vrei să mi le-arăți pe toate?

— Ce-ntrebare! Zău ai haz.

Eu aș vrea dar nu se poate
Flîndcă-s tocmai... la Bicaz!

STELIAN FILIP

— De ce ai făcut desenul pe o coală așa mare și nu pe caiet?

— Am făcut un sac de colectivist și pe caiet n-ar fi încăput!

(Desen de N. CLAUDIU)

GHICITORI

Am o soră, tare-mi place.
Eu vorbesc, iar dînsa tace,
Dar necontenit mă-nvață
Cum să mă comport în viață.

Imbrăcat în strai albastru,
De mesteacăn ori jugastru,
Cu născu-i de cărbune,
Singur numele și-l spune

(Cretionul)

Are el două picioare,
Însă trup și cap nu are —
De aceea, pasă-mi-te,
Merge tot de ocolite.

Săpăligă ascuțită,
Mesteră și iscusită.
Ea cînd sapă, cînd prășește,
Rodul minții-i răsădește.

(Pentila)

I. TERBESCU

În S. U. A.

TATAL: — Cînd ai de gînd să te faci om de treabă?!

(Desen de NIC. NICOLAESCU)